

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๓

ที่ฟังสองประเภท

(ผู้ฟังเทศน์ประมาณ ๔๐๐ คน)

เมื่อวานนี้ไปนำหนาว วันนี้จำไม่ได้เลย มันหดเข้ามาอย่างนี้ละ ไปโรงพยาบาล นำหนาวเมื่อวานนี้ ไปถึงโน้นเที่ยง ๘ นาฬิกา ออกจากนี้มัน ๙ โมงครึ่ง ไปนี้ก็ไม่ได้ฟังไปที่เดียว แวะเอานั่นแวะเอานี้อยู่อย่างนั้น นิสัยหลงตาเหมือนกับพ่อครัวแม่ครัว ไปไหนก็เดียวเอานั่นเดียวเอาอันนี้ สุดท้ายเต็มมรดก อันนั้นก็ดีอันนี้ก็ดี จะเอาไปให้ทาน ไปแต่ละครั้งรถแน่น ๆ เดียวไปจอดที่นั่นเดียวไปจอดที่นี่ ลงซื้ออะไรแล้วก็ อันนี้มันมีที่เจ้า แบ่งสันปันส่วนซื้อทุกเจ้า ๆ อย่างนั้นนะ นี่ก็สงสารนั้นก็สงสาร ทางที่จะไปให้โน้นก็สงสารเลยแตกกระจายไปอย่างนั้น เวลาไปไม่ค่อยเร็วแหละ จอดที่นั่นจอดที่นี่ไปเรื่อย ๆ สุดท้ายของเต็มมรดกแล้วก็ไป

อย่างเมื่อวานนี้ไปนำหนาว พอไปถึงชุมแพก็ต้องโทรไปบอกเขา พักเที่ยง เพราะอย่างไรเราก็ไปถึงหลังเที่ยง เป็นตอนที่เขาพักพอดี พอไปถึงชุมแพก็โทรไปบอกพอดีไปเขาก็รออยู่แล้ว พวกนายอำเภอ พวกนายตำรวจ เขาคงจะบอกกันโรงพยาบาล แต่เราเองไม่ได้บอกใคร บอกเฉพาะโรงพยาบาลว่าเราจะมาถึงย่านนั้นย่านที่พักเที่ยงมากี่เต็มอยู่นั้นแล้ว ทั้งนายอำเภอทั้งนายตำรวจ เขาคงจะบอกกันหลังจากทราบโทรศัพท์จากเราแล้ว

โถ พุดจริง ๆ นะเราอัศจรรย์พระพุทธเจ้า อัศจรรย์ไม่จิตไม่จาง อัศจรรย์นี่ก็เป็นเหมือนแบบนิพพานเที่ยงนะ อัศจรรย์ตลอดอนันตกาล ไม่มีลดมีหยาบมีสูงมีต่ำเที่ยงตรงเลย อัศจรรย์พระพุทธเจ้า เลยย้อนไปทุกพระองค์ อัศจรรย์แบบเดียวกันหมด อัศจรรย์ยังไฉน ธรรมที่ท่านทรงครองอยู่นั้น สามแดนโลกธาตุนี้ไม่มีใครครองได้เลย ท่านครองได้ แล้วนำอันนั้นมาสั่งสอนสัตว์โลก โลกมันถูกกิเลสลากเอา ๆ ถ้าว่าอันนี้ทำให้ดูนี้ กิเลสมันปิดตาเสีย ให้ฟังอันนี้ ๆ กิเลสมันปิดหูไว้เสีย มันไม่ให้ดูไม่ให้ฟัง อันใดที่จะเป็นทางออกจากอำนาจของมัน มันจะปิดจะกันไว้ตลอดเวลา

นี่ที่เราอัศจรรย์พระพุทธเจ้านี้แหลม คิดดูซิว่า เหมือนว่าตัวกระเด็นขึ้นเลย พุดให้มันชัด ๆ มันจะตายแล้วนี่ ของจริงเอามาพุดให้พี่น้องทั้งหลาย ทำไมจะไม่มีการจริงปลอมกันทั้งประเทศชาติบ้านเมืองนั้นหรือ ของจริงนี้มาพุดมันไม่ยอมฟังหรือ ถ้ากิเลสมันมอม ๆ แมม ๆ ตกอยู่ในถ่านเหมือนนอนในถ่าน ไม่ยอมขึ้นนะถ้าลงได้ตกถ่าน ลากขึ้นมันไม่ยอมขึ้น นี่ถ้าสกปรกโสภณที่จะจมลงไปกองทุกข์ พระพุทธเจ้าลากเข็นขึ้นไปเท่าไรไม่ยอมฟัง นี่ที่ว่าทรงท้อพระทัย ๆ คืออย่างนั้น อำนาจของกิเลสมัน

หนาแน่นจริง ๆ ถ้าเป็นหลังก็หลังหมี่ดำ ถ้ามีต่างมีขาวก็ยังมีมอม ๆ แหมม ๆ เป็อน
เช่นอย่างผ้าขาว ผ้าขาวนี้ไปถูกอะไรมาสกปรก ถ้าเป็นผ้าดำไม่รู้เลย นี่ถ้าเป็นหลังหมี่ดำ
แล้วก็ไม่รู้ พวกเรานี่พวกหลังหมี่ดำนี่ซิ สอนยังงี้ ๆ มันก็ไม่ฟังไม่สนใจ ท้อพระทัย

อ้าวเราพูดจริง ๆ ก็มันเป็นจริง ๆ จะให้ทำยังงี้ นี่ละความอาชญาในความเป็น
พระพุทธรเจ้าตรีสรูองค์เดียวเป็นศาสดาเอกของโลกในไตรโลกธาตุ จะไม่อาชญายังงี้
มันจำอยู่อย่างนั้น คนตาบอดหมดทั้งแผ่นดิน เราตาคนเดียวเป็นยังงี้ มีดไปทั้งหมด
กับผู้เห็นคนเดียวจำ มันต่างกันยังงี้บ้าง นี่ละท้อพระทัย คือเห็นคนเดียว พวกนั้นตา
บอดไม่รู้จะทำยังงี้ เราพูดจริง ๆ นะ โธ ตัวเหมือนกระเด็นขึ้นเลย เวลาใกล้กับจิต
ขาดสะบั้นจากกัน ไม่เคยคาดเคยคิดเคยฝันซิ บทเวลาถึงชั้นมันยังงี้เอาไว้ไม่อยู่แล้วว่า
งั้นเถอะ ขาดสะบั้นลงไปเหมือนว่าตัวนี้กระเด็นขึ้น

เราก็ไม่เคยคาดเคยคิด คาดไม่ถูก ธรรมประเภทนี้คาดไม่ถูก ใครอย่าดันอย่า
เดาว่างั้นเลย เจอเสียทีเดียวเท่านั้นหายสงสัยทันที ไม่ต้องไปทูลถามพระพุทธรเจ้าพระ
องค์ใด ไม่ว่าพระสาวกองค์ใด เพราะอันเดียวกัน พอผางขึ้นไปเท่านั้นกราบพระพุท
ธเจ้าราบเลย ยังงี้ก็ลงจุดเดียวกัน หือ พระพุทธรเจ้ารู้ได้ยังงี้ ๆ อย่างนั้นนะ คือธรรม
ชาตินี้ไม่น่าใครจะไปรู้ได้ อัศจรรย์เลยทุกอย่าง ทั้ง ๆ ที่เราก็อทราบนะว่า พระพุทธรเจ้า
ทุก ๆ พระองค์นั้นเป็นสยัมภู ท่านประกาศก้องมาตลอดแล้ว คือคำว่าสยัมภู ทรง
ชวนชวายเป็นในทางเหตุ ทรงรู้เองเห็นเองในทางผล ไม่ต้องไปศึกษาไต่ถามจากใครเลย
ทางของความเป็นศาสดานี้เป็นศาสดาด้วยสยัมภูด้วยกันหมด อย่างนี้ก็ตามนะ มันก็อด
ไม่ได้

พระพุทธรเจ้าตรีสรูขึ้นมาได้ยังงี้ ๆ ฟังซินะ คือไม่มีใครสอนเลย ความหมายว่า
งั้น แล้วตรีสรูปี่ขึ้นมาโดยลำพังพระองค์เองทุก ๆ พระองค์ ไร่เราที่ท่านสอนแทบเป็น
แทบตาย ลากเสื่อลากหมอนออกจากคอยังคว่ำมับ ๆ มันเสียดายเสื่อเสียดายหมอนยิ่ง
กว่ามรรคผลนิพพาน พวกเราเป็นอย่างนั้นนะ นี่มาเทียบถึงเรา ท่านสอนแทบเป็นแทบ
ตาย พระไตรปิฎกมีแต่เพียงย่อม ๆ นะ ที่ว่าพระไตรปิฎกเราอย่าว่ากว้างขวาง นั้นละที่
พ่อแม่ครูจารย์ออกแสดงมาในปัญหาที่เราตอบ ธรรมที่มากในพระบาลีเท่ากับน้ำในตุ่ม
ในไหเท่านั้น แต่ที่ไม่ได้มากในพระบาลีนั้น เท่ากับท้องฟ้ามหาสมุทร ฟังซิกว้างไหม นั้น
ละธรรมที่ออกจากใจ ใจเป็นธรรมหมดแล้วกระจำงแจ่งไปหมดเลย

พระไตรปิฎกเท่ากำปั้น ก็ยังมีมากอยู่นะเท่ากำปั้น ถ้าเทียบกับใจกับธรรมที่เป็น
อันเดียวกันครอบโลกธาตุนี้แล้ว กับพระไตรปิฎกอันนี้ ให้มันเห็นในหัวใจนั้นซิจะไป
สะทกสะท้านต่อใคร พระพุทธรเจ้าตรีสรูปี่ขึ้นมาเป็นศาสดาสอนโลก ไม่ต้องไปถามใคร
เลยเห็นไหม พระสาวกทั้งหลายก็เหมือนกัน ตรีสรูปี่ขึ้นมาไม่ต้องทูลถามพระพุท

เจ้า แล้วสอนโลกด้วยตามอำนาจวาสนาของตนทุกองค์ จนกระทั่งนิพพาน ไม่มีคำว่าจะไปถามกัน เพราะของอันเดียวกัน รู้อย่างเดียวกัน เห็นอย่างเดียวกัน แล้วถามกันหาอะไร พูดให้มันย่นย่ออย่างนี้เสียมันถึงถึงใจนะ

นี่พูดแบบความถึงใจถึงธรรมนะที่มาพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง ถ้าว่ากิเลสละก็ โอ้ โห วันนี้โมโหหลงตาบวนี้ละ ฉันทจ้งหันมาอืม ๆ ไม่น่าจะโมโห ทำไมคึกคักแล้ว คึกคักอยากตีหัวคน มันตาบอดหูหนวก เราอยากว่าอย่างนี้นะ สอนเท่าไรมันก็ไม่รู้เรื่องรู้ราว มันยังจะจมลงอีก ๆ ลากขึ้นเท่าไรมันก็ไม่อยากฟัง เป็นยังไงมันต่างกันยังไงบ้าง ถึงกับพระพุทธเจ้าทรงบำเพ็ญพระบารมีมาประเภทที่หนึ่ง ๑๖ อสงไขย แสนมหากัป ประเภทที่สอง ๘ อสงไขย แสนมหากัป ประเภทที่สาม ๔ อสงไขย แสนมหากัป นี่จะสั่งสอนโลกทุกซ์ทรมาณขนาดไหนบำเพ็ญบารมี พอตรัสรู้ปั้งขึ้นมาแล้วท้อพระทัย ฟังซิ คิดดูซิเป็นยังไง เลิศขนาดไหนนั่น กับสัว้มกับถาน ต่างกันยังไงบ้าง

เราสงสารจริง ๆ นะ เราช่วยโลกก็ช่วยด้วยความสงสารจริง ๆ เพราะฉะนั้นอะไรถึงออกผางเลย เรื่องของธรรมจะไม่ถอยใคร ไม่มีกัลลากับอะไร ไม่มีกลัวกับอะไร เป็นธรรมล้วน ๆ ฟุ้งเลยถ้าเป็นทางธรรมออก ถ้าไม่ใช่ธรรมยังงี้ก็ไม่ไป ดิ่งก็ไม่ไป ถ้าเป็นเรื่องธรรมแล้วขาดสะบั้นไปเลย ไม่มีอะไรมาคัดค้านต้านทานได้เลย นี่เรียกว่าธรรม เราบำโลกนี้ก็เหมือนกัน อันใดที่เป็นทางของอรรถของธรรมแล้วนำมาชี้แจงให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบทั่วถึงกัน ใครจะว่าเราดูเราตาเราอะไร ๆ เราไม่เคยสนใจ เรื่องนี้เป็นเรื่องของกิเลสในถึงขยะ เहांถึงขยะ เहांฟ้าต่างหาก ไม่ได้เกิดประโยชน์อะไร มันก็อยู่ในถึงขยะแล้วเहांถึงขยะก็ไม่เกิดประโยชน์ เहांฟ้าก็ไม่เกิดประโยชน์ สุดท้ายมันก็หมดน้ำลายมันเปล่า ๆ สุนัขในถึงขยะ เข้าใจไหม

ฟ้าเป็นยังไง ฟ้า ธรรมเป็นยังไง ธรรม ฟังซิ เราจึงไม่สนใจใครจะว่าอะไรก็ตาม สอนด้วยอำนาจความเมตตาทั้งนั้นที่ออกนี้ ไม่ว่าจะหนักจะเบาประเภทใด มีแต่ธรรมความเมตตา เหมือนกับสาดน้ำลงไปจ้ก ๆ ๆ ควรหนัก-หนัก ควรเบา-เบา ชะล้างสิ่งสกปรกโสภมทั้งนั้น ไม่ได้ไปทำลายอะไร ไม่ได้เหมือนน้ำฝนตกบนฟ้าท่วมนาเขา น้ำธรรมไม่ได้ท่วมใคร แต่น้ำฝนมันท่วมได้นะ ฟังเสียงบ่นอ้อแอ้ ๆ ช่วยไปตีปากชาวอุบล ให้หน้อยมันบ่น เวลานั้น้ำสุราท่วมปากไม่เห็นมันบ่นวะ น้ำแม่น้ำที่ไหลมามันบ่นอ้อแอ้ ๆ บอกหลวงตาบอกสั่งไป ว่าหลวงตาสั่งมา สั่งมาว่ายังไง ให้มาตีปากชาวอุบล เพียงน้ำท่วมนาพวกศรีสะเกษ พวกบุรีรัมย์ ร้องก้อกแก๊ก ๆ น้ำสุราท่วมปากไม่เห็นพูดสักคำเดียว เพราะฉะนั้นท่านจึงอยากตีปากให้ว่างั้นนะ เข้าใจหรือ

พูดนี้ออกด้วยความเมตตาจริง ๆ นี่มันจวนจะตายแล้ว เหมือนจวนจะตาย ทั้งเป็นห่วงเป็นใย ทุกสิ่งทุกอย่างห่วงใยมาก ความห่วงใยเมตตาสงสารยิ่งมากขึ้นทุกที ๆ

เราไม่ได้โง่ได้อวด เราสอนนี่เราชัดเต็มภูมิแล้ว จะมีท่านผู้ใดบ้างที่จะมาช่วยสอนอย่างนี้ดังอย่างนี้ขึ้นมา นี่ชี้ที่ทำให้คิดข้อหนึ่งเหมือนกัน สอนขนาดนี้ยังไม่รู้เนื้อรู้ตัวจะจมกันหมดนะ เรื่อยๆ ทำทายพระพุทธรูปเจ้า นะ สด ๆ ร้อน ๆ เหมือนดินฟ้าอากาศที่มองเห็นอยู่ที่นี่ สด ๆ ร้อน ๆ อยู่ที่นี่ ปฏิเสธได้ไหมสิ่งเหล่านี้มีหรือไม่มี ปฏิเสธได้ไหม

สิ่งใดที่พระพุทธรูปเจ้าสอนไว้ก็เป็นอย่างนี้มาตั้งกัปตั้งกัลป์ อันนี้มันยังเพิ่งเกิดขึ้นมา เช่นไม้ที่มันเกิดมาก็ปีเอามาทำบ้านทำเรือน นรก สวรรค์ นิพพาน เหล่านี้มีมากก็กัปก็กัลป์นานสักขนาดไหน ปฏิเสธได้ยังไง ไปลบล้างได้ยังไง อย่าอวดนะถ้าไม่ยอมจมว่าจั้นเลย นี่ที่เราวิตกมาก

เวลานี้บาปไม่มี บุญไม่มีแล้วนะ คือหนานขนาดนั้น แต่ไม่รู้ว่าการครอบหัวมันอยู่นั้น ที่มันสร้างความชั่วช้าลามกครอบลงไป ๆ แล้วปฏิเสธด้วยลมปาก ปฏิเสธลงไปมันไม่มีความหมาย พอลมหายใจขาดแล้วฝังเลยทันที เอ้า เป็นยังไงที่นี่ เหมือนอย่างพวกนักเลงโต ๆ ทำทายเรือนจำ ไปกองอยู่ในเรือนจำเห็นไหมนั่น นี่ละพวกทำทายว่าเขาจะจับไม่ได้ ๆ อวดความรู้ความฉลาดของตัวเองยิ่งกว่ามนุษย์ทั่วโลก แล้วไปกองตายกันอยู่ในเรือนจำเป็นยังไง บางรายเขาก็ฆ่านอกเรือนจำ ถ้ามันสุดวิสัย ควรฆ่าข้างนอกเขาฆ่าเสีย

การฆ่านี้วิชาของการปกครองบ้านเมือง ใครจะมีวิชาสูงยิ่งกว่าเขา การปกครองบ้านเมืองเป็นยังไง โจรผู้ร้ายประเภทนี้ควรจับควรทำยังไง ๆ ประเภทนี้ควรทำยังไง ๆ การปกครองเขารู้หมด ควรจับมาไต่สวนเรื่องราว ๆ หาหลักฐานพยานมาฟ้องร้องกันก็เป็นเรื่องธรรมดา ๆ ถ้าเป็นเรื่องที่จะคอขาดบาดตายต่อชาติบ้านเมืองแล้วเขาเก็บ ๆ ไม่ให้รู้เลย การเก็บเขาไม่ได้บอกว่าเป็นเจ้าหน้าที่เก็บ ให้พากันทราบเสียนะ นี้อยู่ในนี้รู้กันทั้งนั้น ไม่ได้ไปหาเรียนวิชาที่ไหนแหละ นี่ละการปกครองบ้านเมือง

ไม่มันไม่ทันกับความชั่วช้าลามกของสัตว์ที่หยาบโลนที่สุดนี้ เขาต้องเก็บอย่างนั้นจับอย่างนั้น ไปที่ไหนควรเก็บ-เก็บเลย ไม่ได้บอกว่าเป็นเจ้าหน้าที่เก็บนะ เป็นคนปลอม ๆ แพลม ๆ มาเก็บ ถ้าเจ้าหน้าที่เก็บมันจะมีเรื่องราวไปอีกยืดยาวว่าเจ้าหน้าที่คนนั้น ๆ เขาปิดอีกตัดอีก ๆ นี่กลอุบายวิธีปกครองบ้านเมืองเข้าใจไหม

เขาทำอย่างนั้น ไม่ใช่ว่าเขาจะเป็นคนโหดร้ายนะ เขาทำเพื่อชาติบ้านเมือง หลักกฎเกณฑ์ก็มีมาตั้งเดิม จะไปตำหนิเขาไม่ได้ ฝ่ายปกครองบ้านเมืองต้องเป็นอย่างนั้น เช่นอย่างตำรวจ คนไหนเป็นยังไง ๆ พวกนี้จะสืบทราบกันหมด สืบทราบอย่างลับ ๆ คนไหนควรจะทำยังไง ๆ ควรเตือน-เตือน ควรบอก-บอก ไม่ฟังแล้วหนักเข้า ๆ เห็นว่ามันผาดโผนโจนทะยานก็เก็บปั๊บ ๆ เก็บทิ้งไปเลย ไม่ทราบว่ามีใครมาฆ่า ไล่ผู้ที่ฆ่าก็

แต่งตัวมอมแมมปลอมมาเหมือนคนขี้ยา นั่นละอุบายวิธีการปราบคนชั่วเพื่อคนดีจะได้
อยู่เป็นสุข เขาปราบกันอย่างนั้น ไม่อย่างนั้นบ้านเมืองเป็นบ้านเมืองได้ยังไง

เจ้าหน้าที่ต้องเป็นผู้ควบคุมดูแลทุกสิ่งทุกอย่างต่อชาติบ้านเมือง นี่เป็นความ
ชอบธรรมของเจ้าหน้าที่เขาปฏิบัติกันอย่างนั้นมา รายไหนที่ควรเก็บไม่ให้รู้ชากเลยก็มี
เจียบเลย ๆ อุบายวิธีการเขาต้องทำหลายแบบหลายฉบับ ไม่งั้นไม่ทันกับพวกโจรผู้ร้าย
ที่จะทำลายชาติบ้านเมืองและส่วนรวม เขาเป็นผู้ปฏิบัติเพื่อความสงบสุขของบ้านเมือง
เขาจะต้องทำอย่างนั้นทุกแห่งทุกมุม ไปเรียนวิชาทางไหน ๆ มีแต่วิชาดุกอุบายของโจร
ผู้ร้าย และวิธีการที่จะทำความสงบให้แก่บ้านเมือง หลักวิชาการของฝ่ายบ้านเมืองที่จะ
ปกครอง เรียน-เรียนอย่างนั้น

นี่เราพูดถึงคนอวดเก่งนัก อย่างน้อยมันตายในเรือนจำ มากกว่านั้นตายไม่มีป่า
ช้า ไอ้คนโหดร้ายทารุณในการทำความชั่วช้าลามก บาปไม่มี บุญไม่มี นรกไม่มี สวรรค์
ไม่มี นี่ก็ปล่อยให้กรรมของมันเอง กรรมนี้ไม่มีใครมาแต่งตัวปลอม ๆ เหมือนเจ้าหน้าที่
ที่เขาปลอมไปสำนักเลงโตเข้าใจไหม สำนักเลงโตที่ปรากฏชื่อลือนามนี้ เขาจะต้องแต่ง
ตัวปลอม ๆ ไปเหมือนโจรผู้ร้าย ไปด้อมยิงเลย ๆ ฆ่าเลย ฆ่าแล้วหายเจียบไปเลย ไม่รู้
ว่าใครฆ่า ถ้าว่าเจ้าหน้าที่ฆ่าจะมีเรื่องราวต่อไปใช้ไหม เขาก็ปิดวิธีนี้อีก อันนี้ก็เหมือนกัน
พิจารณาซิ แล้วไปตกรอกเป็นยังไง กรรมนี้ไม่ได้แต่งตัวปลอม ๆ แหละ เต็มอยู่ในตัว
ของมันเอง มันลงของมันเอง ๆ

เราสอนโลกเราสอนจริง ๆ เราพูดถึงขนาดที่ว่าเป็นตายเราไม่เคยคำนึง มีแต่
ความเมตตาธรรมต่อโลกเท่านั้น การสอนถูกผิดประการใดจะว่าไปตามหลักตามเกณฑ์
ไม่อย่างนั้นไม่ใช่ธรรม ธรรมต้องพูดตามหลักตามเกณฑ์แห่งความถูกต้องดีงาม จึง
เรียกว่าเป็นที่ตายใจของโลกได้คือธรรม นอกนั้นไว้ใจไม่ได้ ถ้าธรรมไว้ใจได้ เราก็นำ
ธรรมมาสอน แล้วเราก็ปฏิบัติธรรมมาอย่างนี้จนเป็นที่ไว้ใจแน่ใจตัวเองมาตลอด ดังที่
ได้พูดให้พี่น้องทั้งหลายฟังนั้นละ เวลามันตัดสินกันระหว่างวิภูจักรกับวิภูจักร ตัดสิน
กันบนหัวใจนี้ เหมือนว่าตัวกระเด็นขึ้นเลยเทียว มันกระเทือนถึงขนาดนั้น

แล้วก็พระพุทธเจ้าตรัสรู้ได้ยังไงขึ้นทันทีเลย พอถึงแดนอัศจรรย์เกิดคาดเกิน
หมายนี้แล้ว ฮือ พระพุทธเจ้าตรัสรู้ได้ยังไง ๆ พระพุทธเจ้าตรัสรู้อย่างนี้ละเธอ ๆ นั้น
เห็นไหม มันประจักษ์แล้วนะนั่น แล้วท่านตรัสรู้ได้ยังไง ไม่มีใครสอนเลยท่านรู้ได้ยังไง
ไอ้เราท่านสอนแทบเป็นแทบตาย ตะเกียกตะกายมาถึงมาเป็นอย่างนี้ได้ ส่วนพระพุทธ
เจ้าไม่มีใครสอนเลย อัศจรรย์ กราบราบ ไม่มีลดหย่อนคำว่ากราบราบ คำว่าเชื่อ เคารพ
เทิดทูนสุดหัวใจเลย นี่ละผู้สอนโลก ผู้ลากเซ็นโลกให้พ้นจากกองทุกข์ คือท่านเหล่านี้

พระพุทธเจ้า พระสาวกทั้งหลายรื้อชนสัตว์โลกออกจากกองทุกข์ พวกกิเลสรื้อชนลงจมนลงในรก ๆ พวกกันเข้าใจหรือยัง ให้พวกกันคิดซิ

นี่มันจวนจะตายแล้วนะจึงได้เปิดออก ๆ เราไม่คำนึงละว่าใครจะว่าเราพูดสูงพูดต่ำ พูดโอ้อวดอวด อันนี้มันถึงขยะ อย่าเอามายุ่ง ถ้าเป็นอย่างนี้แล้วพระพุทธเจ้าสอนโลกไม่ได้ ก็จะไปเจอเอาพวกถึงขยะ ไปนี่ถึงขยะนี้ ไปนั่นถึงขยะนั่น เลยออกไม่ได้ ไปโดนแต่ถึงขยะศาสนาเลยออกไม่ได้ เหยียบหัวมันไปเลยถึงขยะ เพื่ออรรถเพื่อธรรม เพื่อทองคำทั้งแท่งที่อยู่ในหัวใจของสัตว์ ๆ มีคุณค่ามากกว่าถึงขยะ ถ้าไม่สนใจกับถึงขยะ มันก้าวเข้าสู่จุดใด ๆ ที่สมควรจะเป็นประโยชน์มากน้อย นั้นพระพุทธเจ้า พระสาวกทั้งหลายท่านทำอย่างนั้น ท่านจะไปสนใจอะไรกับถึงขยะ มันไม่มีราคาแล้ว ไปสนใจอะไรให้เสียราคาไปวะ

เราพูดแล้ว การนำพี่น้องชาวไทยเราก็ดูที่สงสัยไม่ได้นะว่าเรามีลึกลับอะไร ๆ เป็นความมัวหมองด้วยเจตนาของเราเนี่ย ไม่มีเลย ฟังแต่ว่าไม่มีเลย มีแต่ความบริสุทธิ์พุทธโรลัน ๆ ไม่ว่าจะวัตถุใดที่นำเข้ามา เราเป็นผู้รับผิดชอบด้วยความเมตตาสะอาด สะอ้านตลอดไปเลย การแนะนำสั่งสอนเหมือนกันในชั้นใดภูมิใด แกงหม้อใหญ่ แกงหม้อเล็ก แกงหม้อจิ๋ว เรานำมาสอนหมด เพราะเหตุใด ไม่อื่นในหัวใจเราเราว่าอย่างนี้เลย

แต่ก่อนเราก็ไม่เคยคาดเคยฝันว่าจิตอย่างนี้จะเป็นอย่างนี้ได้ มันเป็นไปได้ก็เพราะกิเลสขาดสะบั้นลงไปมันถึงเป็นได้ กิเลสปิดไว้ อะไรของจริงปลอมหมด จะเป็นของจริงแต่กิเลสบนหัวใจสัตว์ เพราะฉะนั้นสัตว์โลกถึงได้ติด เพราะมันของปลอมอย่างหวานฉ่ำ เทียนวะ ใครติดทั้งนั้นแหละ ฟังอันนี้ออกไปแล้ว ที่เลิศเลอกว่านั้นยังมีอีก เป็นยังไงที่นี้ นั่นละเราก็มาสอนนะนี่ สอนหมด ถอดออกจากหัวใจ

ร่างกายนี้เพียงใช้วันหนึ่ง ๆ ไปเท่านั้น เราจึงไม่เคยสนใจ เพราะเป็นเครื่องมือเท่านั้นเอง ใช้มันไปเหมือนอย่างเราใช้ เช่นมีด เช่นขวาน เช่นสิ่วเช่นอะไรนี้ ใช้ไป ถ้ามันหมดสภาพแล้วก็ทิ้งเสียก็มีเท่านั้น อันนี้เมื่อหมดสภาพแล้วก็ทิ้งเสียเท่านั้น เวลายังพอเป็นไปได้อยู่ก็นำมาใช้ ๆ ประกาศธรรมสอนโลก ตะเกียกตะกายไปอย่างนั้น ที่นั่นไปนั่นวันนั้นไปนี่ มีแต่ไปด้วยความเมตตา เราไม่ได้ไปโดยลำพังเรา มีแต่ความเมตตาครอบไว้หมดเลย

แม้แต่จิ้งเหลนมันวิ่งตัดถนน พอมองไปเห็น จิ้งเหลนนั้นนั่น คือกลัวรถจะไปทับมัน ถ้าควรรอดก็รอด ควรหลีกได้ก็หลีกไปเสีย นั่นคือชีวิตหนึ่งเหมือนกันกับชีวิตเรา ๆ ท่าน ๆ ไม่ได้ผิดกัน เวลานี้เขาอยู่ในภพนี้ ชีวิตนี้เต็มตัวเหมือนกัน คือใจอยู่ในนั้น มันหมายเอาตรงนั้นนะ ไม่ได้หมายเอาว่าสัตว์ตัวเล็ก ตัวใหญ่ ไม่มีคุณค่ามากคุณค่าน้อย

อะไร มันไม่ได้สนใจ จิตดวงนี้ฝังได้ทุกแห่ง อำนาจแห่งกรรมไสเข้าไปฝังลงได้ทุกแห่ง ๆ เป็นเส้นเป็นแฉกอะไรตัวเล็ก ๆ พาดเป็นข้างทั้งตัวก็ได้ เทวบุตรเทวดาอินทร์พรหม จากจิตดวงเดียวนี้ทั้งนั้นไม่ใช่จากอะไรนะ

ไปเป็นอะไรมีแต่จิตดวงนี้เป็นผู้เป็น ๆ กรรมครอบไว้ ๆ ไส้ให้ไป ๆ ดุมันขนาดนั้นแล้วจะสงสัยที่ไหน ก็มันเห็นนี่ เวลาไม่เห็นก็บอกไม่เห็น เวลาเห็นจะให้ว่าไม่เห็นได้ยังไง เทอ ให้หูหนวกตาบอดมาลูบจุมูกได้เทอ พาดจุมูกมันขาดไปเป็นไรจะไอ้หูหนวกตาบอด โห มันทุเรศจริง ๆ นะ

ธรรมพระพุทธเจ้าเลิศ คือเลยเสียทุกอย่าง ไม่มีอะไรจะมาคาดได้สามแดน โลกธาตุ คาดธรรมพระพุทธเจ้า หรือคาดธรรมธาตุว่าฉันเลย คาดไม่ได้เลย เจอเข้าบึงเท่านั้นยอมกราบพระพุทธเจ้าทันที ๆ ไม่ว่าสาวกองค์ใดเหมือนกันหมดเลย คือผิดคาด ผิดหมาย เราจะไปคาดไปดันไปเดาไม่ถูก เจอแล้วหายสงสัยทันที ปัญหาไม่มีเลย จะไปถามใครก็มันไม่มีปัญหา ที่นี่ปัญหาอยู่กับใคร อยู่กับกิเลส กิเลสมันสร้างทุกอย่างในหัวใจของโลก แต่เวลาอันนี้พังลงไปแล้วไม่มีอะไรมาสร้างปัญหา นี่เปิดโล่งให้พี่น้องทั้งหลายฟัง

การสอนพี่น้องทั้งหลายมาสอนแบบปาว ๆ เทอ มาสอนแบบลูบ ๆ คลำ ๆ เทอ เราไม่ลูบไม่คลำ เจอแล้วทุกสิ่งทุกอย่างเต็มหัวใจแล้วจึงมาสอนโลก เราจึงได้บอก ว่า ถ้าหากว่าเราไม่ได้ช่วยโลกคราวนี้ เราจะตายไปเปล่า ๆ ธรรมเหล่านี้จะไม่ได้ออกให้โลกได้เห็น แต่มันก็บันดลบันดาลยังไงไม่ทราบ จึงได้ออกมาช่วยโลก ธรรมประเภทต่าง ๆ ก็ออกไปด้วยกัน จึงได้ออกให้พี่น้องทั้งหลายได้ฟังอยู่เวลานี้ ก็เพราะเกี่ยวกับเรื่องการนำชาติตนเอง จึงได้ออกเต็มเหนี่ยวอย่างนี้

เวลามันเต็มที่แล้วอะไรเป็นธรรมหมด ไม่มีสัตว์บุคคลตัวตนเราเขาที่ไหนพอจะไปรักไปสงวนที่ไหน หวงอันไหนไม่หวงอันไหน มันเหนือเสียทุกสิ่งทุกอย่าง คาดไม่ถึงเสียแล้ว แล้วธรรมเหล่านี้เอามาสอนหมดนะ สอนอรรถสอนธรรม สอนไปทุกชั้นทุกภูมิ แกงหม้อใหญ่ก็สอนทั่ว ๆ ไป นี่ก็ออกมาสอนหมดแล้ว แกงหม้อเล็กก็ผู้ปฏิบัติมุ่งมรรคผลนิพพาน มีทางเดินที่จะก้าวเข้าสู่ความพ้นทุกข์ได้ขนาดไหน ก็เอาแกงหม้อเล็กสอดเข้าไป แล้วผู้นี้มุ่งแล้ว เรียกว่าก้าวไปถึง ๘๐-๙๐% ยังไงจะไปทำเดี่ยว แกงหม้อจิ๋วไสเข้าไปเลย

เอ้า พุดจริง ๆ ไม่อัดไม่อั้นอยู่ในหัวใจนี้ พุดออกมาปู้รู้อันที่ ที่จะเปิดทางให้เปิดให้ทันที นั่นละเป็นยังไงธรรมพระพุทธเจ้า จนตรอกจนมุมกับกิเลสที่ไหนไม่มี คำว่าจนตรอกจนมุมกับกิเลสไม่มี พังเลยกิเลส ถ้าปฏิบัติตามนั้นกิเลสของคนแต่ละคน ๆ ที่ปฏิบัติตาม กิเลสก็ต้องพังไปทุกวัน ๆ แต่นี่มันสั่งสมกิเลสหนักขึ้น กิเลสหนาแน่นขึ้นพัง

ๆ ไม่ได้ดูหัวใจ ธรรมจับปัดดูในหัวใจนั้นมันเจริญที่ไหนว่างั้นเลย มันกำลังจะตายอยู่นี้ ไฟเผาหัวมัน ความโลภ ความโกรธ ราคะตัณหา ความรักความสงวนอำนาจบาตรหลวง อะไร มันสงวนอยู่ในนั้น เป็นทุกข์เป็นร้อนยุ่งเหยิงวุ่นวายในนั้น แล้วไฟก็เผาอยู่ในนั้น ๑ เอาความสุขมาจากไหน ธรรมต่างหาก ธรรมมีมากมีน้อยปล่อยสิ่งเหล่านี้ออก ๑ ไม่ได้มาแบกมาหาม ใจไม่หนักนะกับธรรม ถ้ามีธรรมในใจไม่หนัก ตายร่วมไม้ขายคาที่ ไหนตายได้ทั้งนั้นคนมีธรรมแล้ว คนไม่มีธรรมไปตายที่ไหนก็เป็นห่วงเป็นใย สุดท้ายก็ตายด้วยความห่วงใย ด้วยกองทุกข์เพราะความห่วงใยนั้นแล ไม่ได้เกิดประโยชน์อะไร ให้พากันฟังเสียนะ

นี่เราก็ดูเพิ่มเติมเมื่อดูหน่วย นี้ละที่ฟังของใจ ที่ฟังของทางร่างกาย ให้แยกไว้ สองประเภท อย่าหลงมันทางด้านวัตถุนั้นเกินไปนะ ด้านธรรมะเวลานี้ไหลแหลกทีเดียว ไม่มีที่ยึดที่เกาะ เฉพาะอย่างยิ่งเมืองไทยเราเป็นชาวพุทธ ไขว่คว้ามากทีเดียว มองไปแล้วจนสลดสังเวช เพราะฉะนั้นไปเทศน์ที่ไหน จึงเน้นหนัก ๑ ทางด้านจิตใจ เฉพาะอย่างยิ่งอบรมใจให้ได้ภาวนามีความสงบบ้าง พอความสงบได้ปรากฏขึ้นบ้าง นี่ที่ฟังประจักษ์กับใจเริ่มปรากฏแล้ว ที่ฟังอย่างอื่นกุศลศีลทานเราก็ออยู่ชอบ อันนี้เป็นหลักแล้ว พอจิตมีความสงบ บุญกุศลศีลทานจะไหลเข้ามาหากันทั้งหมด นี่คือการบ่มแล้ว ทำนบคือภาวนา จิตใจมีความสงบมากน้อยเพียงไรจะเห็นชัด ๑ ที่ฟังเด่นขึ้น ๑ สิ่งเหล่านั้นจางออกไป ๑ ปล่อยออกไป ๑ ที่นี้ได้เต็มที่แล้วติดฟังเลย จำเอานะ เอาละเทศน์เท่านั้น

(วิวัฏจักรกับวิวัฏจักรมันอันเดียวกันไหมคะ) มันจะอันเดียวกันยังไง วิวัฏจักรคือโลกสมมุติ โลกตายเกิด จมอยู่ในกองทุกข์ วิวัฏจักรคือพระนิพพาน พุดให้มันชัด ๑ อย่างนั้นละ คำว่าวิวัฏจักรคือหมุนกลับเพื่อพระนิพพาน วิวัฏจักรมันหมุนลง ๑ วิวัฏจักรหมุนกลับ ๑ เมื่อเวลาธรรมมีกำลังแล้วหมุนกลับอย่างนี้ เป็นเองนะ ธรรมมีกำลังแล้วเรื่องความเพียรได้รั้งเอาไว้ นั่นละ ที่แรกใสมันใสความเพียรมันไม่อยากเข้า นี่ก็เลสหมา เวลาเราชำระสะสางมากเข้า ๑ ให้มีกำลังมากขึ้นไป มีความดูดีมีทางอรรถทางธรรมคุณงามความดี จะดูดีมี ต่อไปพอได้หลักได้เกณฑ์แล้ว ที่นี้ฟัง ๑ เลยเป็นอัตโนมัติ แก่ตัวเองเป็นอัตโนมัติ ต่อไปนี่ก็จะให้พร

มาจากทางไหนกันบ้างนี่ (กรุงเทพ ครับ) มาจากกรุงเทพเธอ มากันหลายคนนะ ที่เทศน์ตะกี้ก็ได้ฟังกันหรือเปล่าละ (ฟังท้าย ๑) โอ๊ย น่าเสียดาย คือให้ท่านจบ ท่านไปกุฏิแล้วค่อยมายังดินะ มันน่าเสียดาย ยังไม่เลิก มาเสียก่อน ดูอากาศค่อยโปร่งระยะนี้ น้ำท่วมที่ไหน ๑ ค่อยจางไป ไม่จางยังไขว่ในนามันหมดแล้ว มันท่วมขนาดนั้นแล้วตายหมดไม่มีเหลือ เพราะฉะนั้นจึงนำเสนอพวก ตั้งแต่อุบลมาศรีสะเกษ

สุรินทร์ บุรีรัมย์ จนกระทั่งไปทางโคราช ในบางแห่ง ๆ ถ้าน้ำใหญ่ ๆ น้ำท่วมที่ไหนแล้ว ต้องเสียเลย ก่อนมันจะลดหมด ข้าวหมดแล้ว น้ำท่วมเป็นอย่างนั้น น่าสงสารพวกนี้ ต่อไปนี้จะให้พร

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ทันต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd